

EESTI EVANGEELIUMI LUTERIUSU KIRIKU LOS ANGELESE KOGUDUS

1306 West 24th Street, Los Angeles, CA 90007

KOGUDUSE TEATED

MAI 2022

NR. 3

Kirik: Latvian Ev. Lutheran Church | 1927 Riverside Dr. | Los Angeles | CA 90039

Õpetaja: Enn Auksmann
18 Flaxwood
Irvine, CA 92614
Tel. (310) 745-0450
padrepaul@mac.com

Esimees: Heino Nurmberg
80119 Palm Circle Dr.
La Quinta, CA 92253
Tel. (760) 342-5136
Mob. (714) 785-0583
Hnurmberg@earthlink.net

Laekur: Uve Sillat
11033 Braddock Dr.
Culver City, CA 90230
Tel. (310) 836-4210
Mob. (310) 422-7745
Sillat@att.net

E.E.L.K. Los Angelese koguduse koduleht Internetis: www.eestiselts.com/kirik

KUIDAS SEE ON VÕIMALIK?

«Kuidas see on võimalik?» – olen seda küsimust kuulnud viimase paari kuu jooksul õige sagedasti. Muidugi mitte ainult viimase paari kuu jooksul, vaid ka varem, ent selgipoolest tuleb tõdeda, et praegu on seda küsimust kuulda märkimisväärselt tihti. Küllap igaüks saab aru, mille kohta see küsimus käib – loomulikult on see seotud Venemaa agressiooniga Ukrainas, mille võimalikkusesse, tunnistan, ka mina veel päev enne selle algust ei uskunud.

Vastuseid sellele küsimusele on mitmeid, lähtuvalt sellest, millises seoses seda käsitletakse – olgu näiteks sõjalisest, [geo-] poliitilisest, ajaloolisest, majanduslikust või ideoloogilisest vaatekohast. Minu jaoks on aga oluline püüda sellele küsimusele vastata usuliselt ja teoloogilis-antropoloogiliselt seisukohalt, tõdedes kohe alguses, et jah, kahjuks see on mitte ainult võimalik, vaid teatud mõttes koguni paratamatu. Viimast ei tohi ajada segi heakskiidetava, õigustatu või koguni lubatavaga – seda see kindlasti ei ole. Venemaa käitumine Ukrainas – nagu iga agressori käitumine igal ajal ja kõikjal – on kuritegelik, õigustamatu ja täiesti lubamatu. Ent inimkonna ajalugu ja inimloomust adekvaatselt hinnates on see – nagu juba öeldud: kahjuks – halvas mõttes loomulik ja koguni paratamatu.

Mida ma seda väites silmas pean? Vastuseks tuletan meelde, mida ütles Jumal esimesele inimesele teda hea ja kurja üle otsustamise enda kätte võtmise eest hoiatades: sel päeval, mil sa seda teed, tuleb surm maailma! On tõsi, et Adam ja Eeva ei surnud vahetult

pärast pattulangust, ent neid peagi tabanud tragöödia oli vähemalt teatud mõttes veelgi rängem, kui oleks olnud nende enda surm. Mõtleme selle peale: mida tunnevad vanemad, mida tunneb eriti ema, kui ta näeb üht oma last tapmas teist – ükskõik, millisel põhjusel, iseäranis aga kõige puhtakujulisemast isekusest ja kadedusest, ennast pealegi lausa südant pahaks ajava õigustusega vabandada püüdes: «*Kas ma olen oma venna hoidja?*»

Just täpselt see ongi kogu inimkonna ajalugu. Kui tahame lugeda täpseimat ja ammendavat kokkuvõtet langenud inimkonna kahetsusväärsest ja jälgist ajaloost, piisab esimese Moosese raamatu neljanda peatüki esimesest poolest... Apostel Paulus ütleb sisuliselt sedasama, kasutades Vana Testamendi psalmisõnu:

*«Ei ole õiget, ei ühtainsatki,
ei ole mõistjat, ei ole Jumala otsijat.
Nad kõik on kaldunud kõrvale,
üheskoos kõlbmatuks muutunud,
ei ole, kes teeb head, ei ühtainsatki.
Nende kurk on lahtine haud,
nende keeled kavaldavad,
nende huulte all on maomürk.
Nende suu on täis sajatamist ja kibedust,
nende jalad on nobedad valama verd,
nende teedel on purustus ja viletsus
ja rahu teed nad ei tunne,
ei ole Jumala kartust nende silme ees.»*

Paulus võtab selle kokku sõnadega: «*Kõik on pattu teinud ja ilma jäänud Jumala kirkusest.*» Võime olla tänulikud, et Paulus ja tema kirjeldatav tegelikkus ei piirdu üksnes sellega, vaid apostel võib neile ränkadele sõnadele julgustavalt lisada: «*...ning mõistetakse õigeks Tema armust päris muidu, lunastuse kaudu, mis on Kristuses Jeesus, kelle Jumal on seadnud Tema veres lepitusohvriks usu kaudu, et näidata üles oma õigust sellega, et Ta kustutas varem tehtud patud.*»

See on põhjus, miks vajame lunastust: ilma Jumala armuta ja Kristuses teostunud lunastuseta lähiksime lootusetult hukka ning meie igavene saatus ei oleks parem inimkonna kahetsusväärsest ajaloost. Kui vahel küsitakse, kuidas Jumal saab olla nii julm, et saadab kedagi igaveseks põrgusse, siis vastus on, et Jumal ei saada sinna kedagi, vaid inimene ise valib kurjuse ja ülekohtu kasuks otsustades oma igaveseks saatuseks põrgu. Ainus, mis sellest päästab, on pöördumine headuse ja isetu armastuse poole, see aga nõuab mitte ainult teiste, vaid ka iseenda patu ja väärituse tunnistamist ning – mis ilmselgelt kõige raskem – ka teistele, sealhulgas neile, kes on meile ülekohtu teinud, samasuguse võimaluse pakkumist. Ei ole võimalik elada Jumala andestusest, elamata ka ise andestuses, see tähendab teistele nende patte andeks andmata.

Igasuguse vääritimõistmise vältimiseks rõhutan üle, et see kõik ei tee maailmas möllavat ülekohtu õigustatuks ega vabandatavaks. See ei kahanda ka praegu Ukrainas toimuva kohutavust ega kuritegelikkust. See ei tähenda ka, nagu tuleks ja võiks kuritegudele reageerida üksnes juttudega leppimisest ja andeksandmisest. Või lausa samastada kurjategija sellega, kellele ta kurja teeb, väitega, nagu oleks ka tema üksnes – olgu olude või mingi tema üle võimutseva abstraktse kurjuse – ohver. Ei: kui keegi teeb kurja, siis ta ei ole mitte ohver, vaid kurjategija, kelle teod on vaja hukka mõista ja kelle adekvaatne karistamine ei ole mitte lihtsalt kellegi õigus, vaid on kohustus nii ühiskonna kui Jumala ees.

Ent ometi on samal ajal möödapääsmatult oluline pidada meeles seda, mida Pühakiri ja kristlik usk, sealhulgas kristlik inimesekäsitus, ütleb langenud inimloomuse kohta: kõik on pattu teinud ja ilma jäänud Jumala kirkusest. Kui me seda tõde ei tunnista, ei ole meil kõige vähemutki võimalust midagi parandada, hoolimata kogu usust inimkonna progressi, liberaalsetesse väärtustesse ja muusse taolisse. Ühtegi probleemi ei ole võimalik lahendada ilma selle põhjuste adekvaatse tundmaõppimiseta, nii nagu ühtegi probleemi ei ole võimalik lahendada ka ilma selle lahendamiseks vajalikke vahendeid rakendamata. Ja nii jõuamegi ikka-jälle olukorda, kus meie ümber või meie enda elus lahvatab katastroof, millele me ei oska reageerida teisiti kui küsimusega: «Kuidas see on võimalik?»

Me peame teadma, et see on võimalik, sest me oleme patused inimesed ning meie kõigi loomus on kurjast ja ülekohtust haavatud ja rikutud. Me peame teadma, et kui laseme asjadel minna nii, nagu nad «loomulikult viisil» lähevad, siis on tulemuseks alati valu ja kirjeldamatud kannatused. Peame saama üle üleolevast suhtumisest «keskaegsesse lihasuretamise» ning endale koos apostel Paulusega ausalt tunnistama, et «*liha himustab Vaimu vastu ja Vaim liha vastu; need on üksteise vastu, et te ei teeks seda, mida te tahate*», ning «*liha teod on ilmsed, need on: hoorus, rüvedus, kiimalus, ebajumalateenistus, nõidus, vaen, riid, kade meel, vihastumised, jonn, kildkonnad, lahkõpetused, tapmised, joomised, pidutsemised ja muud sellesarnast, millest ma teile ette ütlen, nagu ma ka juba enne olen öelnud, et need, kes teevad seesugust, ei päri Jumala riiki*».

Kuidas see saab nii olla? Kuidas see on võimalik? See saab nii olla ja see on võimalik, sest langenud inimene on patu, kurja ja ülekohtu ori. Aga see ei tohi jääda meie ainsaks küsimuseks, vaid veelgi olulisem on küsida: kuidas sellest kohutavast olukorrast pääseda? Vastus on: üksnes Jumala armu abiga lunastuse läbi, mis on Kristuses Jeesuses, ning mitte ainult ise Tema armastusest ja andestusest elades, vaid selles reaalselt ja aktiivselt osaledes.

Kas meie isiklikult oleksime saanud teha midagi Venemaa agressiooni ärahoidmiseks Ukrainas? Ilmselt mitte – küll aga saame midagi väga olulist ära teha alati ja kõikjal igasugusele ülekohtule vastu astudes ning selle ohvriks sattunuid võimalust mööda nii palves kui teos aidates. Pidades meeles, et igasuguse kurja võitmine algab alati kurja võitmisest iseendas.

Õpetaja Enn Auksmann

TÄISKOGU KOOSOLEK

Koguduse täiskogu aastakoosolek toimus 27. märtsil 2022.a. Los Angelese Eesti Majas. Koguduse esimees Heino Nurmberg avas koosoleku ja leinaseisakus mälestati viimase tegevusaasta jooksul lahkunud koguduse liikmeid:

Lya Kauk	surenud 5. novembril 2021
Toivo Sepp	surenud 18. jaanuaril 2022
Agnes Palango	surenud 20. jaanuaril 2022
Sven Ruetman	surenud 12. veebruaril 2022

Koguduse tegevusaruanne oli avaldatud eelmises Koguduse Teadetes. Täiskogu kinnitas nii tegevus- kui ka majandusaruanded esitatud kujul. Kinnisel hääletusel valiti nõukogu liikmeteks tagasi Ave-Miina Eberhard, Olav Padjus, Aili Rebane, Tõnis Rebane ja Malle Tael.

Revisjonikomisjoni liikmeteks valiti Ave-Miina Eberhard, Olav Padjus ja Tõnis Rebane. Kirikukongressi saadikuks valiti Heino Nurmberg.

NÕUKOGU JA JUHATUSE KOOSOLEKUD

3. aprilli jumalateenistusele, millel toimus koguduse nõukogu ametisse õnnistamine, järgnes nõukogu koosolek juhatuse ja sinodi saadikute valimiseks. Juhatuse valiti järgmises koosseisus: Heino Nurmberg – esimees ja liikmeteks Edgar Kaskla, Mati Laan, Andres Ruetman ja Uve Sillat. Sinodi saadikuteks valiti Heino Nurmberg ja Mati Laan.

Järgnenud juhatuse koosolekul jaotati ametid järgnevalt: ase-esimees – Andres Ruetman, laekur – Uve Sillat, abilaekur – Mati Laan, kirjatoimetaja – Edgar Kaskla.

KALENDARIIUM

Pühapäev 15. mail
kell 2 p.l.

Jumalateenistus Eesti Majas. Teenivad koguduse õpetaja ja organist. Nõukogu liikmed: Ave-Miina Eberhard ja Valdur Kaskla.
Pärast jumalateenistust mälestame ühise koosviibimisega lahkunuid: Mari (Rebane, McGee) Truumaa, Boris Auksmann, Robert Christian Anderson.

Pühapäev 5. juunil
kell 2 p.l.

Nelipäeva armulauaga jumalateenistus Los Angelese kirikus. Teenivad koguduse õpetaja ja organist. Nõukogu liikmed Helge Laan ja Raivo Neggo. Kohvilaud.

Esmaspäev 13. juunil
kell 7:30 õhtul

Juhatuse koosolek Eesti Majas.

Pühapäev 19. juunil
kell 11 e.l.

Küüditamise mälestuspäeva jumalateenistus koos Läti kogudusega Los Angelese kirikus.

Pühapäev 10. juulil
kell 2 p.l.

Jumalateenistus Eesti Majas. Teenivad koguduse õpetaja ja organist. Nõukogu liikmed: Johannes Nukk ja Heino Nurmberg. Kohvilaud.